

¹Darnach zogen die Kinder Israel und lagerten sich in das Gefilde Moab jenseit des Jordans, gegenüber Jericho.² Und Balak, der Sohn Zippors, sah alles, was Israel getan hatte den Amoritern;³ und die Moabiter fürchteten sich sehr vor dem Volk, das so groß war, und den Moabitern graute vor den Kindern Israel; und sie sprachen zu den Ältesten der Midianiter: Nun wird dieser Haufe auffressen, was um uns ist, wie ein Ochse Kraut auf dem Felde auffrißt. Balak aber, der Sohn Zippors, war zu der Zeit König der Moabiter.⁵ Und er sandte Boten aus zu Bileam, dem Sohn Beors, gen Pethor, der wohnte an dem Strom im Lande der Kinder seines Volks, daß sie ihn forderten, und ließ ihm sagen: Siehe, es ist ein Volk aus Ägypten gezogen, das bedeckt das Angesicht der Erde und liegt mir gegenüber.⁶ So komm nun und verfluche mir das Volk (denn es ist mir zu mächtig), ob ich's schlagen möchte und aus dem Lande vertreiben; denn ich weiß, daß, welchen du segnest, der ist gesegnet, und welchen du verfluchst, der ist verflucht.⁷ Und die Ältesten der Moabiter gingen hin mit den Ältesten der Midianiter und hatten den Lohn des Wahrsagers in ihren Händen und kamen zu Bileam und sagten ihm die Worte Balaks.⁸ Und er sprach zu ihnen: Bleibt hier über Nacht, so will ich euch wieder sagen, wie mir der HERR sagen wird. Also blieben die Fürsten der Moabiter bei Bileam.⁹ Und Gott kam zu Bileam und sprach: Wer sind die Leute, die bei dir sind?¹⁰ Bileam sprach zu Gott: Balak, der Sohn Zippors, der Moabiter König, hat zu mir gesandt:¹¹ Siehe, ein Volk

¹وَأَزْتَجَلَّ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَتَرَلُّوا فِي عَرَبَاتٍ مُوَابَ مِنْ عَبْرِ أُرْدُنَّ أَرِيحًا.² وَلَمَّا رَأَى بِالْأَقْبُ بْنُ صِفُورَ جَمِيعَ مَا فَعَلَ إِسْرَائِيلَ بِالْأُمُورِيِّينَ،³ قَرَعَ مُوَابٌ مِنَ الشَّعْبِ جِدًّا لِأَنَّهُ كَثِيرٌ، وَصَحَرَ مُوَابٌ مِنْ قِبَلِ بَنِي إِسْرَائِيلَ.⁴ فَقَالَ مُوَابٌ لِشُيُوخِ مِديَانَ، الْآنَ يَلْحَسُ الْجُمُهورُ كُلُّ مَا حَوَّلْنَا كَمَا يَلْحَسُ النَّوُورُ حُضْرَةَ الْحَقْلِ. وَكَانَ بِالْأَقْبُ بْنُ صِفُورَ مَلِكًا لِمُوَابَ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ.⁵ فَأَرْسَلَ رُسُلًا إِلَى بَلْعَامَ بْنِ بَعُورَ، إِلَى قَنْوَرِ النَّبِيِّ عَلَى النَّهْرِ فِي أَرْضِ بَنِي شَعْبِيهِ لِيَدْعُوهُ قَائِلًا، هُوَذَا شَعْبٌ قَدْ حَرَخَ مِنْ مِصْرَ. هُوَذَا قَدْ عَسَى وَجَهَ الْأَرْضِ، وَهُوَ مُقِيمٌ مَقَابِلِي.⁶ قَالَانَ تَعَالَ وَالْعَنُ لِي هَذَا الشَّعْبِ لِأَنَّهُ أُعْطِمَ مِنِّي. لَعَلَّهُ يُمَكِّنُنَا أَنْ نَكْسِرَهُ فَأَطْرَدَهُ مِنَ الْأَرْضِ. لِأَنِّي عَرَفْتُ أَنَّ الَّذِي يُبَارِكُ مَبَارَكٌ وَالَّذِي تَلْعَنُهُ مَلْعُونٌ.⁷ قَانُطَلِقَ شُيُوخُ مُوَابَ وَشُيُوخُ مِديَانَ، وَخُلُوانُ الْعِرَاقَةِ فِي أَيْدِيهِمْ وَأَتُوا إِلَى بَلْعَامَ وَكَلَّمُوهُ بِكَلَامِ بِالْأَقْبِ.⁸ فَقَالَ لَهُمْ، يَبْنُوا هُنَا اللَّيْلَةَ فَأَرِّدْ عَلَيْكُمْ حَوَابًا كَمَا يُكَلِّمُنِي الرَّبُّ. فَمَكَتْ رُؤَسَاءُ مُوَابَ عِنْدَ بَلْعَامَ.⁹ فَأَتَى اللَّهُ إِلَى بَلْعَامَ وَقَالَ، مَنْ هُمْ هَؤُلَاءِ الرَّجَالِ الَّذِينَ عِنْدَكَ.¹⁰ فَقَالَ بَلْعَامُ لِلَّهِ، بِالْأَقْبُ بْنُ صِفُورَ مَلِكُ مُوَابَ قَدْ أَرْسَلَ إِلَيَّ يَقُولُ، هُوَذَا الشَّعْبُ الْخَارِجُ مِنْ مِصْرَ قَدْ عَسَى وَجَهَ الْأَرْضِ. تَعَالَ الْآنَ الْعَنُ لِي إِيَّاهُ لَعَلِّي أَقْدِرُ أَنْ أَحَارِبُهُ وَأَطْرُدَهُ.¹² فَقَالَ اللَّهُ لِبَلْعَامَ، لَا تَذْهَبْ مَعَهُمْ وَلَا تَلْعَنِ الشَّعْبَ، لِأَنَّهُ مُبَارَكٌ.¹³ فَقَامَ بَلْعَامُ صَبَاحًا وَقَالَ لِرُؤَسَاءِ بِالْأَقْبِ، انْطَلِقُوا إِلَى أَرْضِكُمْ لِأَنَّ الرَّبَّ أَبِي أَنْ يَسْمَعَ لِي بِالذَّهَابِ مَعَكُمْ.¹⁴ فَقَامَ رُؤَسَاءُ مُوَابَ وَأَتُوا إِلَى بِالْأَقْبِ وَقَالُوا، أَيْ بَلْعَامُ أَنْ يَأْتِيَ مَعَنَا.¹⁵ فَعَادَ بِالْأَقْبُ وَأَرْسَلَ أَيْضًا رُؤَسَاءَ أَكْثَرَ وَأَعْطَمَ مِنْ أَوْلَيْكَ.¹⁶ فَأَتُوا إِلَى بَلْعَامَ وَقَالُوا لَهُ، هَكَذَا قَالَ بِالْأَقْبُ بْنُ صِفُورَ، لَا تَمْتَنِعْ مِنَ الْإِثْبَانِ إِلَيَّ، لِأَنِّي أَكْرَمُكَ إِكْرَامًا عَظِيمًا، وَكُلُّ مَا تَقُولُ لِي أَفْعَلُهُ. فَتَعَالَ الْآنَ الْعَنُ لِي هَذَا الشَّعْبِ.¹⁸ فَأَجَابَ بَلْعَامُ عَبِيدَ بِالْأَقْبِ، وَلَوْ أُعْطَانِي بِالْأَقْبُ مِذْيَةً بَيْنِيهِ فَصَهَّ وَدَهَبَا لَا أَقْدِرُ أَنْ أَتَجَاوَرَ قَوْلَ الرَّبِّ إِلَهِي لِأَعْمَلُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا.¹⁹ قَالَانَ ائْتِنَا هُنَا أَنْتُمْ أَيْضًا هَذِهِ اللَّيْلَةَ لِأَعْلَمَ مَاذَا يَعُودُ الرَّبُّ يُكَلِّمُنِي بِهِ.²⁰ فَأَتَى اللَّهُ إِلَى بَلْعَامَ لَيْلًا وَقَالَ لَهُ، إِنَّ أَتَى الرَّجَالِ لِيَدْعُوكَ فَفُجِّمِ أَدْهَبْ مَعَهُمْ. إِنَّمَا تَعْمَلُ الْأَمْرَ الَّذِي أَكَلَمْتُكَ بِهِ فَقَطْ.²¹ فَقَامَ بَلْعَامُ صَبَاحًا وَشَدَّ عَلَى أَتَانِهِ وَانْطَلَقَ مَعَ رُؤَسَاءِ مُوَابَ.²² فَحَمِيَ عَصَبُ اللَّهِ لِأَنَّهُ مُنْطَلِقٌ، وَوَقَفَ مَلَكَ الرَّبِّ فِي الطَّرِيقِ

ist aus Ägypten gezogen und bedeckt das Angesicht der Erde; so komm nun und fluche ihm, ob ich mit ihm streiten möge und sie vertreiben.¹² Gott aber sprach zu Bileam: Gehe nicht mit ihnen, verfluche das Volk auch nicht; denn es ist gesegnet.¹³ Da stand Bileam des Morgens auf und sprach zu den Fürsten Balaks: Gehet hin in euer Land; denn der HERR will's nicht gestatten, daß ich mit euch ziehe.¹⁴ Und die Fürsten der Moabiter machten sich auf, kamen zu Balak und sprachen: Bileam weigert sich, mit uns zu ziehen.¹⁵ Da sandte Balak noch größere und herrlichere Fürsten, denn jene waren.¹⁶ Da die zu Bileam kamen, sprachen sie zu ihm: Also läßt dir sagen Balak, der Sohn Zippors: Wehre dich doch nicht, zu mir zu ziehen;¹⁷ denn ich will dich hoch ehren, und was du mir sagst, das will ich tun; komm doch und fluche mir diesem Volk.¹⁸ Bileam antwortete und sprach zu den Dienern Balaks: Wenn mir Balak sein Haus voll Silber und Gold gäbe, so könnte ich doch nicht übertreten das Wort des HERRN, meines Gottes, Kleines oder Großes zu tun.¹⁹ So bleibt doch nur hier auch ihr diese Nacht, daß ich erfahre, was der HERR weiter mit mir reden werde.²⁰ Da kam Gott des Nachts zu Bileam und sprach zu ihm: Sind die Männer gekommen, dich zu rufen, so mache dich auf und zieh mit ihnen; doch was ich dir sagen werde, das sollst du tun.²¹ Da stand Bileam des Morgens auf und sattelte seine Eselin und zog mit den Fürsten der Moabiter.²² Aber der Zorn Gottes ergrimmete, daß er hinzog. Und der Engel des HERRN trat ihm in den Weg, daß er ihm widerstände. Er aber ritt

لِقَاوِمَهُ وَهُوَ رَاكِبٌ عَلَى أَتَانِهِ وَعِلْمَاهُ مَعَهُ.²³ فَأَبْصَرَتْ
الْأَتَانُ مَلَكَ الرَّبِّ وَاقِفًا فِي الطَّرِيقِ وَسَيْفُهُ مَسْلُوكٌ
فِي يَدِهِ، فَمَالَتِ الْأَتَانُ عَنِ الطَّرِيقِ وَمَيْسَتْ فِي الْحَقْلِ.
فَصَرَبَتْ بَلْعَامَ الْأَتَانُ لِيُرِدَّهَا إِلَى الطَّرِيقِ. ثُمَّ وَقَفَتْ
مَلَكَ الرَّبِّ فِي حَدَقِ لِكُرُومٍ، لَهُ حَائِطٌ مِنْ هُنَا وَحَائِطٌ
مِنْ هُنَاكَ.²⁵ فَلَمَّا أَبْصَرَتْ الْأَتَانُ مَلَكَ الرَّبِّ رَحِمَتْ
الْحَائِطَ، وَصَعَطَتْ رَجُلَ بَلْعَامَ بِالْحَائِطِ، فَصَرَبَتْهَا
أَيْضًا.²⁶ ثُمَّ اجْتَارَ مَلَكَ الرَّبِّ أَيْضًا وَوَقَفَتْ فِي مَكَانٍ صَيِّقٍ
حَيْثُ لَيْسَ سَبِيلٌ لِلتُّكُوبِ يَمِينًا أَوْ شِمَالًا.²⁷ فَلَمَّا أَبْصَرَتْ
الْأَتَانُ مَلَكَ الرَّبِّ رَبَضَتْ تَحْتَ بَلْعَامَ. فَحَمِيَ عَصَبُ
بَلْعَامَ وَصَرَبَتْ الْأَتَانُ بِالْقَضِيبِ.²⁸ فَفَتَحَ الرَّبُّ فَمَّ الْأَتَانِ،
فَقَالَتْ لِبَلْعَامَ، مَاذَا صَنَعْتَ بِكَ حَتَّى صَرَبْتَنِي الْآنَ ثَلَاثَ
دَفْعَاتٍ.²⁹ فَقَالَ بَلْعَامُ لِلْأَتَانِ، لِأَنَّكَ إِدْرَبْتِ بِي. لَوْ كَانَ
فِي يَدِي سَيْفٌ لَكُنْتُ الْآنَ قَدْ قَتَلْتُكَ.³⁰ فَقَالَتْ الْأَتَانُ
لِبَلْعَامَ، أَلَيْسَتْ أَنَا أَتَاتُكَ الَّتِي رَكِبْتَ عَلَيْهَا مُنْذُ وُجِدَكَ
إِلَى هَذَا الْيَوْمِ. هَلْ تَعَوَّدْتُ أَنْ أَفْعَلَ بِكَ هَكَذَا. فَقَالَ،
لَا.³¹ ثُمَّ كَسَفَ الرَّبُّ عَنْ عَيْنَيْ بَلْعَامَ، فَأَبْصَرَ مَلَكَ الرَّبِّ
وَاقِفًا فِي الطَّرِيقِ وَسَيْفُهُ مَسْلُوكٌ فِي يَدِهِ، فَحَرَّ سَاجِدًا
عَلَى وَجْهِهِ.³² فَقَالَ لَهُ مَلَكَ الرَّبِّ، لِمَاذَا صَرَبْتِ أَتَانِكَ
الْآنَ ثَلَاثَ دَفْعَاتٍ. هَتَّيْدَا قَدْ حَرَجْتُ لِمُقَاوِمَةٍ لَأَنَّ
الطَّرِيقَ وَرَطَلَهُ أَمَامِي،³³ فَأَبْصَرْتَنِي الْأَتَانُ وَمَالَتْ مِنْ
قُدَامِي الْآنَ ثَلَاثَ دَفْعَاتٍ. وَلَوْ لَمْ تَيْمَلْ مِنْ قُدَامِي لَكُنْتُ
الْآنَ قَدْ قَتَلْتُكَ وَاسْتَبَقْتِنِيهَا.³⁴ فَقَالَ بَلْعَامُ لِمَلَكَ الرَّبِّ،
أَخْطَأْتُ. إِنِّي لَمْ أَعْلَمْ أَنَّكَ وَاقِفٌ بِلِقَائِي فِي الطَّرِيقِ.
وَالْآنَ إِنْ قَبِحَ فِي عَيْنِكَ فَإِنِّي أَرْجِعُ.³⁵ فَقَالَ مَلَكَ الرَّبِّ
لِبَلْعَامَ، اذْهَبْ مَعَ الرِّجَالِ، وَإِنَّمَا تَتَكَلَّمُ بِالْكَلَامِ الَّذِي
أَكَلَّمْتُكَ بِهِ فَقَطْ. فَانْطَلَقَ بَلْعَامُ مَعَ رُؤَسَاءِ بَالَاقَ.³⁶ فَلَمَّا
سَمِعَ بَالَاقُ أَنَّ بَلْعَامَ جَاءَ، حَرَجَ لِاسْتِقْبَالِهِ إِلَى مَدِينَةِ
مُوَابَ الَّتِي عَلَى نُحْمِ أَرْبُوعِ الَّذِي فِي أَفْصَى
النُّحُومِ.³⁷ فَقَالَ بَالَاقُ لِبَلْعَامَ، أَلَمْ أُرْسِلْ إِلَيْكَ لِأَدْعُوكَ.
لِمَاذَا لَمْ تَأْتِ إِلَيَّ. أَحَقًّا لَا أَقْدِرُ أَنْ أَكْرِمَكَ.³⁸ فَقَالَ بَلْعَامُ
لِبَالَاقَ، هَتَّيْدَا قَدْ جِئْتُ إِلَيْكَ. أَلَعَلِّي الْآنَ أَسْتَطِيعُ أَنْ
أَتَكَلَّمَ بِسَيِّئَةٍ. الْكَلَامَ الَّذِي يَصْعُدُ اللَّهُ فِي قَمِي بِهِ
أَتَكَلَّمُ.³⁹ فَانْطَلَقَ بَلْعَامُ مَعَ بَالَاقَ وَأَتَيَا إِلَى قَرْيَةِ
حَصُوتَ.⁴⁰ فَدَبَّحَ بَالَاقُ بَقْرًا وَعَتَمًا وَأَرْسَلَ إِلَى بَلْعَامَ
وَإِلَى الرُّؤَسَاءِ الَّذِينَ مَعَهُ.⁴¹ وَفِي الصَّبَاحِ أَحَدَ بَالَاقُ بَلْعَامَ
وَأَصْعَدَهُ إِلَى مُرْتَفَعَاتِ بَعْلٍ، فَرَأَى مِنْ هُنَاكَ أَفْصَى
السَّعْبِ.

auf seiner Eselin, und zwei Knechte waren mit ihm.²³ Und die Eselin sah den Engel des HERRN im Wege stehen und ein bloßes Schwert in seiner Hand. Und die Eselin wich aus dem Wege und ging auf dem Felde; Bileam aber schlug sie, daß sie in den Weg sollte gehen.²⁴ Da trat der Engel des HERRN in den Pfad bei den Weinbergen, da auf beiden Seiten Wände waren.²⁵ Und da die Eselin den Engel des HERRN sah, drängte sie sich an die Wand und klemmte Bileam den Fuß an der Wand; und er schlug sie noch mehr.²⁶ Da ging der Engel des HERRN weiter und trat an einen engen Ort, da kein Weg war zu weichen, weder zur Rechten noch zur Linken.²⁷ Und da die Eselin den Engel des HERRN sah, fiel sie auf ihre Knie unter Bileam. Da ergrimte der Zorn Bileams, und er schlug die Eselin mit dem Stabe.²⁸ Da tat der HERR der Eselin den Mund auf, und sie sprach zu Bileam: Was habe ich dir getan, daß du mich geschlagen hast nun dreimal?²⁹ Bileam sprach zur Eselin: Daß du mich höhnest! ach, daß ich jetzt ein Schwert in der Hand hätte, ich wollte dich erwürgen!³⁰ Die Eselin sprach zu Bileam: Bin ich nicht deine Eselin, darauf du geritten bist zu deiner Zeit bis auf diesen Tag? Habe ich auch je gepflegt, dir also zu tun? Er sprach: Nein.³¹ Da öffnete der HERR dem Bileam die Augen, daß er den Engel des HERRN sah im Wege stehen und ein bloßes Schwert in seiner Hand, und er neigte und bückte sich mit seinem Angesicht.³² Und der Engel des HERRN sprach zu ihm: Warum hast du deine Eselin geschlagen nun dreimal? Siehe, ich

bin ausgegangen, daß ich dir widerstehe; denn dein Weg ist vor mir verkehrt.³³ Und die Eselin hat mich gesehen und ist dreimal ausgewichen; sonst, wo sie nicht vor mir gewichen wäre, so wollte ich dich auch jetzt erwürgt und die Eselin lebendig erhalten haben.³⁴ Da sprach Bileam zu dem Engel des HERRN: Ich habe gesündigt; denn ich habe es nicht gewußt, daß du mir entgegenstandest im Wege. Und nun, so dir's nicht gefällt, will ich wieder umkehren.³⁵ Der Engel des HERRN sprach zu ihm: Zieh hin mit den Männern; aber nichts anderes, denn was ich dir sagen werde, sollst du reden. Also zog Bileam mit den Fürsten Balaks.³⁶ Da Balak hörte, daß Bileam kam, zog er aus ihm entgegen in die Stadt der Moabiter, die da liegt an der Grenze des Arnon, welcher ist an der äußersten Grenze,³⁷ und sprach zu ihm: Habe ich nicht zu dir gesandt und dich fordern lassen? Warum bist du denn nicht zu mir gekommen? Meinst du ich könnte dich nicht ehren?³⁸ Bileam antwortete ihm: Siehe, ich bin gekommen zu dir; aber wie kann ich etwas anderes reden, als was mir Gott in den Mund gibt? Das muß ich reden.³⁹ Also zog Bileam mit Balak, und sie kamen in die Gassenstadt.⁴⁰ Und Balak opferte Rinder und Schafe und sandte davon an Bileam und an die Fürsten, die bei ihm waren.⁴¹ Und des Morgens nahm Balak den Bileam und führte ihn hin auf die Höhe Baals, daß er von da sehen konnte das Ende des Volks.